

1479**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 25 maja 2004 r.

w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa

Na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje:

- 1) przypadki, w których następuje wyznaczenie lub skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa;
- 2) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu lub kierowaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby poza granicami państwa, a także odwoływania do kraju z tej służby;
- 3) warunki pełnienia przez żołnierzy zawodowych służby poza granicami państwa, w tym zakres podległości organom, o których mowa w art. 24 ust. 4 ustawy;
- 4) warunki przyznawania świadczeń żołnierzom zawodowym wyznaczonym lub skierowanym do pełnienia służby poza granicami państwa oraz świadczeń przysługujących żołnierzom w związku z wyznaczeniem ich lub skierowaniem do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa;
- 5) szczegółowe uprawnienia i obowiązki żołnierzy wyznaczonych lub skierowanych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203).

§ 3. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego, zwanego dalej „żołnierzem”, do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w przypadkach pełnienia tej służby na stanowiskach służbowych:

- 1) w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy:
  - a) organizacjach międzynarodowych,
  - b) międzynarodowych strukturach wojskowych;
- 2) bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych;
- 3) w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Stanowiska służbowe, o których mowa w ust. 1, ujmuje się w etatach „Wykazy stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę poza granicami państwa”, zwanych dalej „Wykazami”, prowadzonych oddzielnie dla stanowisk służbowych, o których mowa w ust. 1.

3. Świadczenia określone w rozporządzeniu są wypłacane ze środków budżetowych dysponenta właściwego ze względu na podległość jednostki organizacyjnej, w której żołnierz pełni służbę poza granicami państwa.

4. Do żołnierza pełniącego służbę poza granicami państwa na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy dotyczące świadczeń określonych w art. 29 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403), przysługujących członkom służby zagranicznej, wykonującym obowiązki służbowe w placówce zagranicznej. Do żołnierza tego nie mają zastosowania postanowienia § 13—21 i 23.

§ 4. 1. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w przypadkach pełnienia tej służby:

- 1) w składzie jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117) albo
- 2) w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach misji organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych, albo
- 3) jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych.

2. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w przypadkach, o których mowa w ust. 1, żołnierz pozostaje na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

§ 5. 1. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze decyzji.

2. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze indywidualnego lub zbiorowego rozkazu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa zajmujące

go stanowisko służbowe o stopniu etatowym nie niższym niż pułkownik (komandor) oraz którego skierowanie wynika z postanowień odrębnych ustaw, a także żołnierzy, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, następuje w drodze decyzji wydanej przez Ministra Obrony Narodowej.

4. Skierowanie żołnierza do służby w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach misji organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych następuje na wniosek właściwego przełożonego, któremu podlega żołnierz, po uzyskaniu akceptacji Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Nie dotyczy to stanowisk, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 3.

§ 6. 1. Wyznaczenie lub skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje po uzyskaniu orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia tej służby.

2. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia służby w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej lub przy międzynarodowej strukturze wojskowej, na stanowisku w jednostce organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mającej siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej albo bezpośrednio w strukturze organizacji międzynarodowej, następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

§ 7. W przypadku gdy służba będzie się wiązać z dostępem do informacji uznanych za niejawne przez państwo, w którym działa polskie przedstawicielstwo, lub przez organizację międzynarodową, przy której takie przedstawicielstwo działa, a z tym państwem lub z taką organizacją została zawarta umowa o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, kandydat jest obowiązany uzyskać poświadczenie bezpieczeństwa, zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§ 8. 1. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa żołnierz podlega Szefowi Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Żołnierze zajmujący stanowiska służbowe, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 3, podlegają Ministrowi Obrony Narodowej.

3. Podczas wykonywania zadań służbowych żołnierz, o którym mowa w § 4 ust. 1, w zależności od miejsca pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, podlega również przełożonemu kierującemu działalnością misji organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych.

4. Żołnierz wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku w placówce zagranicznej podlega także kierownikowi tej placówki, w zakresie określonym przepisami ustawy, o której mowa w § 3 ust. 4, i przepisami wydanymi na jej podstawie.

5. Podczas wykonywania zadań służbowych żołnierz podlega również:

- 1) polskiemu przedstawicielowi wojskowemu — w przypadku pełnienia służby na stanowisku w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej lub przy międzynarodowej strukturze wojskowej;
- 2) przełożonym określonym przez organizację międzynarodową lub międzynarodową strukturę wojskową — w przypadku pełnienia służby na stanowisku bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych, a w sprawach narodowych starszemu oficerowi narodowemu.

§ 9. 1. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, uchyla decyzję o wyznaczeniu lub skierowaniu żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju albo rozkaz o skierowaniu żołnierza do pełnienia tej służby przed dniem wyjazdu z kraju, w razie braku zgody na jego przyjęcie przez państwo lub organizację międzynarodową, a także w razie zmiany orzeczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1, lub poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w § 7.

2. Decyzje, o których mowa w § 5 ust. 1 i 3, oraz rozkaz, o którym mowa w § 5 ust. 2, mogą być uchylone przez organ, który wydał tę decyzję lub rozkaz, przed dniem wyjazdu z kraju:

- 1) w przypadku prawomocnego ukarania żołnierza za przewinienie dyscyplinarne albo wszczęcia postępowania karnego przeciwko żołnierzowi o przestępstwo lub postępowania w sprawie o wykroczenie, albo też zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych;
- 2) na wniosek żołnierza;
- 3) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”.

§ 10. 1. Organ wyznaczający lub kierujący żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju odwołuje żołnierza do kraju:

- 1) na wniosek organu państwa, w którym działa misja organizacji międzynarodowej, w której żołnierz pełni służbę, albo też państwa, na terytorium którego ma siedzibę polskie przedstawicielstwo wojskowe, albo organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej struktury wojskowej, przy której działa przedstawicielstwo, albo też organu państwa, na którego terytorium mają one swoją siedzibę, a także dowódcy sił wielonarodowych;
- 2) na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych w stosunku do żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby w polskim przedstawicielstwie wojskowym lub na stanowisku w placówce zagranicznej albo bezpośrednio w strukturze organizacji międzynarodowej;

3) w razie zmiany orzeczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1, lub poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w § 7.

2. Żołnierz może być odwołany do kraju w każdym czasie przez Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z zadań służbowych lub nie należytego ich wykonywania;
- 2) prawomocnego ukarania żołnierza za przewinienie dyscyplinarne albo wszczęcia przeciwko żołnierzowi postępowania karnego o przestępstwo lub postępowania w sprawie o wykroczenie albo też zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych oraz w razie uprawdopodobnionego podejrzenia popełnienia czynu, który jest zabroniony pod groźbą kary według prawa państwa pobytu;
- 3) wniosku żołnierza albo dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę poza granicami państwa, lub szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki lub komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach związanych z wyznaczaniem żołnierzy do służby poza granicami państwa w przypadku żołnierza pełniącego służbę poza granicami państwa;
- 4) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych.

3. Żołnierz może być w każdym czasie odwołany do kraju również w razie niewykonywania zadań służbowych przez czas dłuższy niż 15 dni.

§ 11. 1. Podczas pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, żołnierz występuje w ubiorze właściwym dla konkretnego przypadku użycia jednostki wojskowej lub indywidualnego wystąpienia służbowego.

2. Ubiór, o którym mowa w ust. 1, może składać się z części umundurowania żołnierzy Sił Zbrojnych i z części ustalonej przez państwo pobytu, organizację międzynarodową lub organy sił wielonarodowych.

§ 12. Żołnierz wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa ma prawo przebywać w miejscu pełnienia służby wraz z małżonkiem i dziećmi, zwanymi dalej „członkami rodziny”.

§ 13. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą przydziela nieodpłatnie w państwie pełnienia służby lokal mieszkalny wraz z niezbędnym umeblowaniem i wyposażeniem, zgodnie ze standardami przyjętymi w kraju pełnienia służby oraz odpowiednio do zajmowanego stanowiska i liczby przenoszących się z nim członków rodziny oraz z uwzględnieniem norm, o których mowa w ust. 6, a w przypadku braku możliwości zabezpieczenia lokalu mieszkalnego żołnierzowi przysługuje równoważnik pieniężny na wynajęcie lokalu mieszkalnego.

2. Wysokość równoważnika, o którym mowa w ust. 1, na kolejny rok kalendarzowy ogłasza corocznie Minister Obrony Narodowej, odrębnie dla państwa i miejscowości, w których żołnierze pełnią służbę.

3. Równoważnik, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie przeciętnych kosztów najmu lokalu nieumeblowanego i bez wyposażenia, o którym mowa w ust. 1, w trzecim kwartale roku poprzedniego.

4. Żołnierzowi, któremu przyznano równoważnik, o którym mowa w ust. 1, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą przydziela nieodpłatnie niezbędne umeblowanie i wyposażenie, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. W przypadku braku umeblowania i wyposażenia, o którym mowa w ust. 4, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą państwa wypłaca żołnierzowi ryczałt w wysokości 15 % równoważnika, o którym mowa w ust. 1.

6. Normatywna powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) dla żołnierza — do 75 m²;
- 2) dla żołnierza z 1 lub 2 członkami rodziny — do 90 m²;
- 3) dla żołnierza z więcej niż 2 członkami rodziny — dodatkowo do 20 m² dla każdego następnego członka rodziny.

7. Do normatywnej powierzchni użytkowej nie wlicza się pomieszczeń reprezentacyjnych związanych z pełnioną funkcją.

8. W przypadku gdy żołnierzowi został przydzielony, na jego pisemny wniosek lub za jego zgodą, lokal mieszkalny o ponadnormatywnej powierzchni użytkowej, żołnierz zwraca jednostce organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą różnicę za powierzchnię najmowanego lokalu, większą niż powierzchnia, o której mowa w ust. 6.

9. W przypadku gdy szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą dysponuje wolnym lokalem mieszkalnym o powierzchni przekraczającej normatywy określone w ust. 6 lub jest to uzasadnione ekonomicznie, może on przydzielić nieodpłatnie żołnierzowi ten lokal, niezależnie od ograniczeń, o których mowa w ust. 6.

10. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową poza granicami państwa na stanowisku służbowym szefa polskiego przedstawicielstwa wojskowego, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, o stopniu etatowym nie niższym niż generał brygady, przysługuje prawo do dodatkowej powierzchni na cele reprezentacyjne o łącznej powierzchni do 50 m². W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem państwa, zwyczajem międzynarodowym lub zakresem wykony-

wanych zadań Minister Obrony Narodowej może, na wniosek szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki lub komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach związanych z wyznaczaniem żołnierzy do służby poza granicami państwa, przyznać dodatkową powierzchnię na cele reprezentacyjne żołnierzowi pełniącemu służbę w innym stopniu etatowym lub na innym stanowisku służbowym.

11. Żołnierz niezwłocznie powiadamia szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą o wszelkich zmianach mających wpływ na zakres uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 6. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

12. Koszty zawarcia umowy najmu oraz zastrzeżonego w umowie najmu lokalu mieszkalnego, wynajętego na potrzeby żołnierza, zabezpieczenia finansowego dla wynajmującego, są opłacane z budżetu jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą.

13. Przyjęcie i zwrot przez żołnierza przydzielonego lokalu mieszkalnego, wraz z umeblowaniem i wyposażeniem, następuje na podstawie protokołu przekazania.

14. Od dnia przyjęcia lokalu mieszkalnego żołnierz ponosi odpowiedzialność za szkody wynikłe z niewłaściwego użytkowania lokalu oraz jego umeblowania i wyposażenia na podstawie umowy o indywidualnej odpowiedzialności majątkowej za powierzone mienie.

15. Żołnierz wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa jest uprawniony do otrzymania ryczałtu na pokrycie kosztów następujących świadczeń:

- 1) ogrzewania, klimatyzacji i wentylacji lokalu mieszkalnego;
- 2) zaopatrzenia w zimną i ciepłą wodę;
- 3) oświetlenia korytarzy, klatek schodowych oraz utrzymania urządzeń, pomieszczeń i otoczenia budynków, przeznaczonych do wspólnego użytkowania lokatorów, zbiorczych anten telewizyjnych i abonamentu telewizji kablowej znajdującej się w budynku mieszkalnym, korzystania z wind, wywozu śmieci, a także innych świadczeń i opłat wynikających z miejscowych warunków i zwyczajów — jeżeli jest obowiązany do ich ponoszenia;
- 4) ubezpieczenia lokali mieszkalnych w zakresie wynikającym z zawartej umowy najmu.

16. W zakresie wypłaty ryczałtu, o którym mowa w ust. 15, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

17. W celu pokrycia kosztów instalacji telefonu w lokalu mieszkalnym lub zakupu telefonu komórkowego oraz kosztów związanych z ich utrzymaniem, żołnierzom wypłaca się ryczałt w wysokości 30 euro miesięcznie lub równowartość tej kwoty w walucie stawki bazowej przyjętej do ustalenia wysokości na-

leżności zagranicznej. Uprawnienie to nie przysługuje żołnierzowi, któremu przydzielono służbowy telefon komórkowy lub zainstalowano telefon służbowy w lokalu mieszkalnym.

§ 14. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje zwrot opłat za naukę dzieci w szkole typu podstawowego, gimnazjalnego i średniego, z wyjątkiem studiów wyższych, wskazanej przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą w uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki lub komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach związanych z wyznaczaniem żołnierzy do służby poza granicami państwa.

2. Szkołę, o której mowa w ust. 1, wyznacza się, uwzględniając potrzebę zapewniania warunków nauczania porównywalnych z warunkami nauczania w kraju i w miarę możliwości porównywalnych z warunkami nauczania dzieci żołnierzy państw sojusznicznych oraz z uwzględnieniem wysokości opłat za naukę.

3. Zwrot opłat, o których mowa w ust. 1, następuje na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza. Zwrot opłat nie obejmuje wydatków na podręczniki i przybory szkolne, składki ubezpieczeniowe, odzież szkolną, wyżywienie i indywidualne dojazdy do szkoły, a także opłat za zajęcia ponadobowiązkowe i wycieczki oraz opłat za ponadobowiązkowe językowe kursy doształcające, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów nauki języka, będącego językiem nauczania w bezpłatnej szkole publicznej lub innej szkole, w której za naukę dziecka żołnierz nie otrzymuje żadnego zwrotu kosztów, do wysokości 3 000 euro, poniesionych na każde dziecko podlegające obowiązkowi szkolnemu. Warunkiem otrzymania zwrotu kosztów jest uczęszczanie przez dziecko do tej szkoły w kraju pełnienia służby co najmniej przez okres jednego roku nauki.

5. W przypadku skierowania przez żołnierza dziecka do szkoły innej niż szkoła, o której mowa w ust. 1, żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów nauki dziecka do wysokości kosztów nauki w szkole, o której mowa w ust. 1.

6. W przypadku gdy odległość z miejscowości pełnienia służby do szkoły, o której mowa w ust. 1, lub szkoły polskiej określonej w przepisach o organizowaniu kształcenia dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą, wspomaganie nauczania historii, geografii i języka polskiego wśród Polonii oraz zakresie świadczeń przysługujących nauczycielom polskim skierowanym w tym celu do pracy za granicą przekracza 20 km, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą może pokryć koszty zorganizowanych grupowych dojazdów dzieci do tej szkoły.

7. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą pokrywa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, jednorazowo, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, koszty przejazdu jego dziecka do kraju lub najbliższego państwa, w którym znajduje się szkoła przy polskiej placówce dyplomatycznej, i z powrotem, w celu złożenia egzaminu maturalnego, pod warunkiem, że wyjazd ten nie może się odbyć w ramach przejazdu do kraju, o którym mowa w § 20 ust. 1.

§ 15. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, zwraca niezbędne koszty leczenia w państwie, w którym żołnierz pełni służbę, oraz koszty leczenia przebywających z nim członków rodziny, złożony nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia wystawienia rachunku za to leczenie.

2. Zwrotowi, o którym mowa w ust. 1, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 1 000 euro, podlegają udokumentowane koszty porodów i leczenia w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym oraz porad i badań lekarskich albo zabiegów leczniczych i diagnostycznych z tym związanych, z wyjątkiem kosztów pobytu i leczenia w sanatoriach i placówkach lecznictwa uzdrowiskowego oraz porad i zabiegów z zakresu kosmetyki — w 100 %.

3. Zwrotowi, o którym mowa w ust. 1, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 200 euro łącznie w ciągu miesiąca kalendarzowego, podlegają udokumentowane koszty:

- 1) badań dodatkowych zleconych przez lekarza, a zwłaszcza analiz laboratoryjnych, badań rentgenowskich i USG — w 100 %;
- 2) rehabilitacji zaleconej przez lekarza, w tym fizykoterapii, fizjoterapii, kinezyterapii, gimnastyki korekcyjnej u dzieci i młodzieży do 18 roku życia — w 50 %;
- 3) leczenia cukrzycy — w 100 %;
- 4) leczenia stomatologicznego, zachowawczego i profilaktycznego — w 50 %;
- 5) chirurgii stomatologicznej, ekstrakcji zębów, badania rentgenowskiego zębów — w 70 %;
- 6) porad z zakresu protetyki, protez dentystycznych, nie częściej niż jeden raz na 5 lat, aparatów ortodontycznych dla dzieci i młodzieży do 18 roku życia i środków pomocniczych — w 50 %;
- 7) zakupu leków na zlecenie lekarza — w 50 %;
- 8) zakupu strzykawek i igieł jednorazowych oraz materiałów opatrunkowych zaleconych przez lekarza — w 100 %;

9) zakupu szkieł okularowych (korekcyjnych, szkieł dwuogniskowych, standardowych soczewek kontaktowych) zleconych przez lekarza okulistę lub optyka, nie częściej jednak niż raz na 2 lata i tylko w przypadku zmiany ich mocy — w 50 % kosztów zwykłych szkieł korekcyjnych; w przypadku dzieci do 18 roku życia, w razie pogorszenia się wady wzroku, zwrot kosztów szkieł może nastąpić częściej, w zależności od wniosków lekarza.

4. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje zwrot kosztów obowiązkowych szczepień ochronnych i badań obowiązkowych zleconych przez Międzynarodową Organizację Zdrowia (WHO) albo miejscową lub krajową służbę zdrowia — w 100 %.

5. Zwrot kosztów leczenia nie przysługuje, gdy żołnierz i członkowie rodziny:

- 1) są uprawnieni do bezpłatnego leczenia w państwie, w którym żołnierz pełni służbę, w tym z tytułu wykupu ubezpieczenia zdrowotnego przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą;
- 2) korzystają bez uzasadnionej przyczyny z usług lekarzy i zakładów leczniczych innych niż te, które stosownie do zawartego porozumienia są zobowiązane do leczenia żołnierzy i członków ich rodzin;
- 3) korzystają bez uzasadnienia z drogich procedur medycznych, mimo dostępu do tańszych procedur medycznych.

6. Zwrot kosztów leczenia następuje w walucie, w jakiej zostały one poniesione. Na wniosek żołnierza zwrot może być dokonany w walucie polskiej.

7. Zlecenia badań i zabiegów oraz zakupów leków i materiałów wymienionych w ust. 3 pkt 1—3 i 7—9 powinny być udokumentowane pisemnie.

§ 16. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa i na członków jego rodziny przebywających z nim za granicą przysługuje, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, zwrot kosztów świadczeń, o których mowa w § 15 ust. 2, przekraczających równowartość 1 000 euro, oraz zwrot kosztów za świadczenia, o których mowa w § 15 ust. 3, przekraczających równowartość 200 euro w ciągu miesiąca kalendarzowego — za zgodą szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki lub komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach związanych z wyznaczaniem żołnierzy do służby poza granicami państwa — wydaną w uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą. Nie dotyczy to przypadków, gdy ze względu na stan zdrowia żołnierza lub członka jego rodziny konieczna jest natychmiastowa interwencja lekarska w szpitalu.

2. W przypadku leczenia szpitalnego lub porodu za granicą zwraca się koszt pobytu i leczenia w szpitalu

lub innym zakładzie leczniczym o przeciętnym poziomie kosztów leczenia i standardzie w państwie przyjmującym. Osobiste wydatki chorego ponoszone podczas pobytu w szpitalu nie podlegają zwrotowi.

3. W przypadkach losowych, jeżeli żołnierz nie posiada środków finansowych wystarczających na pokrycie kosztów leczenia, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą może wypłacić zaliczkę do wysokości 50 % przewidywanych kosztów leczenia.

4. Zwrot kosztów leczenia następuje na podstawie dokumentów potwierdzających wydatkowane środki.

5. Zwrot kosztów, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadkach, o których mowa w § 15 ust. 5.

§ 17. Szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki lub komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach związanych z wyznaczaniem żołnierzy do służby poza granicami państwa, w uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby poza granicami państwa, może pokryć koszty przejazdu żołnierza i członków jego rodziny do kraju w celu leczenia szpitalnego.

§ 18. 1. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową poza granicami państwa przysługuje zwrot kosztów przejazdu z zagranicy do kraju i z powrotem w razie śmierci małżonka, rodzica, rodzeństwa, rodzica małżonka żołnierza, dziecka żołnierza, dziecka przysposobionego, pasierba oraz dziecka przyjętego na utrzymanie i wychowanie na podstawie orzeczenia sądu — na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również małżonkowi żołnierza.

3. W razie zgonu za granicą żołnierza wyznaczonego lub skierowanego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa lub członków jego rodziny, koszt przewozu zwłok do miejsca pochowania w kraju pokrywa się z budżetu państwa.

§ 19. 1. Żołnierz udający się poza granicę państwa w celu objęcia stanowiska służbowego, na które został wyznaczony lub przeniesiony na takie stanowisko za granicą i w związku z tym zmieniający państwo pobytu lub miejscowość w państwie pobytu albo powracający do kraju po zakończeniu tej służby jest uprawniony do otrzymania zwrotu kosztów:

1) podróży przesiedleniowej żołnierza i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny, niezależnie od terminu ich faktycznego przesiedlenia, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe;

2) przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego, w granicach określonych w ust. 2.

2. Na pokrycie kosztów związanych z przewozem mienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, żołnierzowi wypłać się ryczałt w wysokości wynikającej z pomnożenia stawek frachtu Międzynarodowego Stowarzyszenia Przewoźników Lotniczych (IATA), obowiązujących w dniu wypłacania, przez wagę bagażu. Wagę tę określa się, przyjmując 150 kg na żołnierza i 100 kg na każdego przenoszącego się z nim członka rodziny. Ryczałt nie przysługuje, jeżeli istnieje możliwość przewozu mienia transportem służbowym lub gdy przesiedlenie odbyło się samochodem prywatnym, za które żołnierz otrzymał zwrot kosztów według stawki za użycie samochodu prywatnego do celów służbowych, określonej w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, pokrywa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą.

§ 20. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa i członkom jego rodziny, przebywającym z nim za granicą, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą pokrywa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, koszty przejazdu z miejsca pełnienia służby do miejsca stałego zamieszkania w kraju na urlop wypoczynkowy i z powrotem raz na 2 lata służby, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby za granicą. Koszty przejazdu pokrywa się ponownie po każdym następnym 2 latach służby za granicą, jednak nie w roku, w którym następuje powrót żołnierza do kraju. Koszty przejazdu pokrywa się na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, z zastrzeżeniem, że środek transportu określa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby.

2. Żołnierzowi nie przysługuje ekwiwalent z tytułu nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 21. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą pokrywa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, w czasie jego służby za granicą, koszty przejazdu do miejsca pełnienia tej służby i z powrotem do kraju członków rodziny, nieprzebywających z nim za granicą — dwukrotnie, nie częściej niż raz na 2 lata — jeżeli członek rodziny żołnierza nie przesiedlał się za granicę do miejsca pełnienia służby żołnierza, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, z zastrzeżeniem,

że środek transportu określa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą.

2. Żołnierzowi nie przysługuje ekwiwalent z tytułu nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 22. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa Minister Obrony Narodowej, w przypadkach uzasadnionych zwyczajem międzynarodowym, może wyrazić zgodę na pokrycie, ze środków jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą, kosztów przejazdu i noclegu małżonka towarzyszącego żołnierzowi w podróży służbowej.

2. Pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe.

§ 23. 1. Szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki lub komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach związanych z wyznaczaniem żołnierzy do służby poza granicami państwa, w uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby za granicą, na pisemny wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, może przyznać ryczałt na używanie do celów służbowych samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru będącego w jego posiadaniu.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacany co miesiąc, w wysokości kosztów zakupu 100 l paliwa, w kraju pełnienia służby.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, jest przeznaczony na pokrycie kosztów przejazdów żołnierza w celach służbowych na terenie miejscowości, w której pełni on służbę, oraz podróży służbowych poza tę miejscowością w odległości do 100 km w obie strony łącznie.

4. Żołnierz otrzymujący ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie może korzystać z samochodów służbowych w celu załatwiania spraw służbowych, z wyjątkiem przejazdów przekraczających odległość, o której mowa w ust. 3. W przypadkach gdy używanie do celów służbowych samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru posiadanego przez żołnierza byłoby niezgodne ze zwyczajem międzynarodowym lub spowodowałoby niewykonanie zadań służbowych, prełożony narodowy może wyrazić zgodę na doraźne użycie samochodu służbowego.

5. Kwotę ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza się o jedną dwudziestą drugą za każdy dzień roboczy nieobecności żołnierza w miejscu pełnienia służby.

§ 24. Żołnierze skierowani do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa mają prawo do:

1) bezpłatnego zakwaterowania i wyżywienia;

- 2) umundurowania, wyekwipowania i uzbrojenia;
- 3) bezpłatnych badań lekarskich i psychologicznych;
- 4) bezpłatnych świadczeń zdrowotnych oraz bezpłatnego zaopatrzenia w leki i artykuły sanitarne, a także szczepień ochronnych;
- 5) bezpłatnego przewozu:
  - a) z kraju do rejonu działania i z powrotem, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa, z wyjątkiem powrotu związanego z wcześniejszym zakończeniem pełnienia służby z przyczyn, o których mowa w § 10 ust. 2 pkt 2 i 3,
  - b) z rejonu działania do kraju i z powrotem w razie śmierci członków rodziny, o których mowa w § 18 ust. 1;
- 6) urlopu zdrowotnego po powrocie do kraju, po zakończeniu pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 25. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie dla żołnierzy, o których mowa w § 24, przysługują:

- 1) przed wyjazdem, w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej do służby poza granicami państwa, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „granicą”;
- 2) w czasie pełnienia służby, od dnia przekroczenia granicy do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej;
- 3) po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop zdrowotny, o którym mowa w § 24 pkt 6.

§ 26. Świadczenia zdrowotne oraz zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne przysługują żołnierzom, o których mowa w § 24, w obszarze działania jednostki wojskowej poza granicami państwa oraz w czasie przewozu tam i z powrotem, od dnia przekroczenia granicy do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

§ 27. 1. Urlop zdrowotny, o którym mowa w § 24 pkt 6, przysługuje w wymiarze jednego dnia, za każde rozpoczęte 10 dni pełnienia służby poza granicami państwa. Urlopu tego udziela się po powrocie do kraju w związku z zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa, bezpośrednio przed wyznaczonym terminem stawienia się w jednostce wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Wymiar urlopu zdrowotnego nie może przekroczyć 30 dni kalendarzowych.

§ 28. 1. Żołnierz skierowany do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, ma prawo do świadczeń wymienionych w § 24, z wyjątkiem świadczenia, o którym mowa w § 24 pkt 5 lit. b.

2. Świadczenia, o których mowa w § 24 pkt 1, przysługują żołnierzowi wymienionemu w ust. 1 w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej go do służby poza granicami państwa od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy oraz, po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop określony w § 24 pkt 6.

3. Do żołnierza, o którym mowa w ust. 1, przepisy § 27 stosuje się odpowiednio.

§ 29. Żołnierzowi, z wyjątkiem pełniącego służbę na podstawie umowy zawartej między nim a organizacją międzynarodową, przysługują:

- 1) świadczenia odszkodowawcze, w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową poza granicami państwa, oraz odszkodowanie za przedmioty osobistego użytku utracone, całkowicie zniszczone lub uszkodzone wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową, na podstawie ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760 i Nr 179, poz. 1750),
- 2) świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 i Nr 121, poz. 1264)

— jeżeli zdarzenie powodujące prawo do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 30. 1. Żołnierzowi:

- 1) skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa,

- 2) uczestniczącemu w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych, humanitarnych i antyterrorystycznych,
- 3) skierowanemu na szkolenia i ćwiczenia wojskowe

— przysługuje, na koszt Ministra Obrony Narodowej, ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia służby poza granicami państwa, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć żołnierza.

2. Zakres i sumę ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, określa umowa ubezpieczenia zawarta między Ministrem Obrony Narodowej a zakładem ubezpieczeń, z tym że suma ubezpieczenia nie może być niższa niż świadczenie, o którym mowa w § 29 pkt 1.

§ 31. 1. W czasie pełnienia służby poza granicami państwa żołnierz zachowuje wszystkie uprawnienia i świadczenia, z zastrzeżeniem ust. 2, jakie przysługują na podstawie przepisów obowiązujących wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na te uprawnienia.

2. Żołnierzowi pełniącemu służbę poza granicami państwa nie przysługują świadczenia określone w art. 68 ust. 1 i 3 ustawy.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie pełnienia służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych poza granicami państwa (Dz. U. Nr 115, poz. 1197, z 2001 r. Nr 5, poz. 51, z 2002 r. Nr 241, poz. 2078 oraz z 2003 r. Nr 204, poz. 1978 i Nr 223, poz. 2222), które utraci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

1480

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 2004 r.

w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego, obowiązku powiadamiania wojskowego komendanta uzupełnień oraz uzyskiwania zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą

Na podstawie art. 53 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i zakres spełniania:
  - a) wojskowego obowiązku meldunkowego,
  - b) obowiązku powiadamiania wojskowego komendanta uzupełnień,
  - c) obowiązku uzyskiwania zezwolenia na wyjazd i pobyt za granicą;
- 2) organy właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1.